

H. 31.4.
4095

Selitys

Millä tavalla

Naiminen Itä-Suomessa

tapahtuu;

ynnä

Siinä tilaisuudessa käytettävät laulut.

Rautjärveläiseltä.

Johannes Häyhä

Hinta: 5 kop. hop.

Wiipurissa.

S Alsthanin tykönä 1856.

Imprimatur: G. F. Aminoff.

Esipuhe.

Seuraawassa pienessä kirjassa on noin 16 wuotinen talonpojan lapsi selittäen naimisen tapaa Rautjärvellä, sentähden omppi puheenparsi kirjassa vähän lapsellinen, waan tämä kirja on huwittawa ja ansaitsee tulla luetuksi.

Rautjärwi on Ruokolahden kappeli Wiipurin lääninä, jossa monet wanhan aikuiset tapot ovat joksensaki puhtaina pysyneet nykyaikoin saakka. Sitä vastaan ovat useimmissa paikoissa Suomea ajan vaiheet uusia tapoja synnyttäneet ja häwittäneet peräti kaikki wanhat muistit. Tämä kirjainen antaa meille tiedon, kuinka esi-isjemme isien isät morsianta itsellensä ottiwat. Siis waron monen Suomessa, sekä miehen että naisen, löytävän huwitusta tätä kirjaa lukeissansa. Waan se ei ole tämän kirjan ainoa huwitus että ne, jotka vielä tämmöisillä tempuilla hää-ilojansa wietääwät ja näitä leikki-tapoja arwossa pitää-

wät, saawat pidoissansa oi'aista mitä muis-
tistansa lienee häwinnä, — eikä sekään ole
kyllä, että lapset tästä oppiivat leikin „olla
häillä" esi-isten tavalla, joka wanhoja nau-
rattaa ajatellessa, kuinka Suomessa ennen
leikittiin ja pitkiä pitoja pidettiin, jos saa-
tiin wäwy sukuun ja nuorikko taloon; ei, nä-
mät tawat, nämät runot owat Suomen wan-
himmista ajoista, usein Suomemme aina en-
simäisistä wapaiista, waikka pakanallisista
ajoista, ja näistä taidamme määrätä, miten
oli Suomalainen silloin, joko julma tai hellä-
sydämmellinen? missä arwossa nainen ja wai-
mo silloin pidettiin? ja paljo muuta, jota
me esi-istämme tietää tahdomme. Niin näem-
me esimerkiksi näistä menoista, että tyttö ei
ollut Suomessa orja, niinkuin monessa muus-
sa maassa. Hän oli arwossa kotona, „liedellä
oli työllä lihanen kaali, pöydällä rukiinen
leipä" ja isä kutsui häntä „kukkaiseksi, emo
päiwän nousennoksi" jne; sentähden kysyttiin
tytön omaa halua ja woitiin sanoa „ei sinuu
emosi myönyt" jne, luettiin „aiwaat ja sul-
haisen juupalat," että tietäiswät, jos „silmän
sirkkaselle" naiminen onnistuisi, ja sentähden
pitää vielä nuode-mieski viimeisen puheensa
isännälle. Samoin nähdään kuinka hel-
lästi ämmä neuwoo morsianta „nouse aamulla
warahin" jne, neuwoo sulhoa „elä liiwi lin-
nustasi" jne.

Toiwottawa olisi että isät ja äidit meidänki aikoina kysyisivät tyttäreltensä hänen omaa tahtoansa, eivätkä pakottaisi tyttöparhaa vasten tahtoansa naimiseen; ah, että he ottaisivat esi-isiltämme esikuvaa ja neuvoisivat hartailta puheilla morsianta sekä sulhoa ei ainoastaan hääpäivinä, vaan myös sittemminki nuoren pariskunnan omassa kotielämässä. Toiwomme siis, että tämä pieni kirjainen ei ainoastaan olisi huvittawa vaan myös neuwowa.

Botu. =

Corander

Missä tavalla naiminen tapah- tuu Itä-Suomessa.

Wähän täältä on yleisölle muistakin tawoista ilmoitettu; mutta naimisesta ei ole mitään sanottu. Niin minä nyt tahdon yksinfertaisesti puhua, kuinka täällä naiminen tapahtuu.

Jos joku poika näkee jonkun tytön olevan soweljaan hänelle ottaa waimoksi, niin hän ensin menee tytön kotiin ja ilmoittaa aiwoituksensa ja kysyy tytöltä että myös tytön wanhemmilta, jos heidänkin aiwoituksensa niin olis; ja kuin heidän tuumansa niin on, niin mennään kosiin, joka tapahtuu seuraawalla tawalla.

Sulhanen walitsee soweljaan puhemieshen. Kun tulewat nyt morsiammen kotiin, niin puhemies alottaa puheen näin: „Me olemme tulleet kosiä, puhumaan aiwan tosia; asiat on wanhat, miehet on

nuoret! Jos otetaan vastaan ja on mieli tytön tulla, niin me toimitamme asian me". Johon talon isäntä vastaa, kaikki tekewänsä kuin anovat. Sitten antaa puhemies tupakkia pojille, jotka pojat hakeavat ja polttavat. Nuusku-tupakkia on kyllä, eikä kesken loppu.

Nyt mennään huoneesen formusta autamaan. Puhemies astuu sisään ja sanoo: „Hyvä päivä!“ joka nöyryimmästi otetaan vastaan; puhemies antaa nuuskua ja sanoo: „pankaa hienuu hanaa, ja puhukaa makiata sanaa,“ — johon vielä joku pojista lisää: „pankaa nuuskua ja haastakaa naimiä“. Naiset ottavat nuuskua, iskewät aiwaita, ja lukewat kuinka monta kertaa pärskyttää. Jos aiwaat yhtywät parikkain, niin uskawat asian aikaan saawan; mutta jos ei aiwaat yhdy parikkain, niin epäilewät, että ei koko naiminen tapahdu päähän asti. Nyt sanoo puhemies sulhaselle: „mitä warten olet tullut, niin toimita asia!“ jonka kuultua sulhanen ottaa formuksen ja tarjoaa sitä morsiammelle, joka seisoo huoneen owen takana, ja kaaso on edessä, joka puhetta pitää. Kaaso sanoo sulha-

selle: „pane formus morsiammen formeen!” ja kaikki naisväki myönnöttävät että „antaa pitää”. Pojat taas sanovat sulhasen puolesta: „Jos on mieli tulla, niin ottaa pitää”. Naiset ovat waan lujat puoleltaan sanomaan: „antaa pitää”. Tässä he nyt wähän juttelewat antamisesta ja ottamisesta, ja päätetään sitten milloin morsian ottaa, ja milloin taas sulhanen antaa. — Nyt menewät sulhaset tupaan, johon emäntä kantaa ruu'an pöydälle, joka on muna-maitoa eli muuta herkkua, ja wieraat laitetaan syömään. Kuin sulhanen syöpi, niin ei ämmien silmät jouda etäälle sulhasen suusta. He lukewat kuinka monta palaa sulhanen pistää suuhunsa; ne palat merkitsewät naimista niinkuin aiwaatkin.

Kuin on jo käyty kosissa, niin sitten ne kontti-eufot wasta rupeawat oikein liehumaan, jota kestää kaiken sen aikaa kuin naimista. He luettelewat sulhaselle morsiammen wiat, ja morsiammelle sulhasen wiat, ja nyt wasta kuuluu elämä-kerta tarkkaan kumminkin puolin. Kyllä ne asian-omaiset saawat kuulla

monta puheen punttia niinkuin nuoran lunttia.

Sittemmin harjukaiſia juodesſa annetaan toinen formus. Kuin harjukaiſet ovat juodut, niin fiblaajaiſet ſeuraawat, joissa on jo ſulhaſen keralla kakſi puhe-
mieſtä. Enſialukſi annetaan pojille tupakkia poltella, ja mennään taas huoneeſen, joka tapahtuu niinkuin koſiſſafin käydeſſä. Kuin formus on annettu, niin käydään rahoja jakamaan, ja annetaan kaikille ſukulaiſille enſin, ja ſitte morſiammelle enemmän kuin muille. Muutamat ovat jo oſtaneet noin 3:men hopyan ruplan maksawan ſolen, jonka he rahojen kansſa antawat morſiammelle. Fiblaajaiſet keſtäwät noin 2 wuorokautta, jolla ajalla tupakat ei laudalta puutu.

Kuin fiblaajaiſet ovat pidetyt morſiammen kotona, niin ſitten tulewat ämmäjäiſet ſulhaſen kotiin. Sinne tulee morſiammen kotoa morſiammen äiti ja toinen ſekä kolmas ki morſiammen lähimmäiſiä ſukulaiſia. Nämät niin kutsutut ämmät tulewat ſyyniä pitämään ſulhaſen omaiſuudelle; ne katſelewat joka paikan niin tarkkaan niinkuin ſyyni-mieſten tuleekin.

Kuuloituksella ja vihillä käymisestä en tahdo mitään sanoa, koska niissä ei erinomaista tapahdu.

Nyt menee sulhanen ynnä kaksi puhemies morsiantansa ottamaan. Kuin he menewät tuwan porstuaan, niin aletaan tuvasa laulaa, ja kuin laulu on loppunut, niin astuvat he tupaan, jossa edellinen puhemies sanoo: „hyvä ilta!” joka nöyrästi vastataan. Sitten alkaa talon isäntä kysyä, että „mistä wieraat owat, ja minikäthden näin myöhään matkustawat.” Tähän wieraat sanowat olwansa „tuolta puolta tuuli-myllyn, katarwen kirkon luonta,” ja sanowat, että „ollaan ekšyneet, ja kuin tässä talossa nähtiin tuli, niin matkustettiin tähän kohti.” Sitten tahtoo isäntä nähdä wierailta passia, ja wieraat antawat passin isännän käteen. Passin luettua laskee isäntä wieraat istumaan, ja tuodaan ruoka, ja annetaan matkustawaiset käydä syömään. Kuin wieraat owat syöneet, niin nousee puhemies istualtaan ja sanoo: „Me olemme tähän tulleet sitä warten, että me saisimme vielä enempi seuramme”. Talon isäntä sanoo: „no! kuin

tiedätte mistä saavanne, niin menkäätkä hakemaan". Sitten lähtee toinen puhemies etsimään ja menee huoneeseen, ottaa sieltä morsianta kädestä kiini ja viepi sulhasen wiereen. Kaaso seuraa perässä ja käypi morsiammen toiselle puolelle. — Sitten käydään makaamaan.

Kuin toinen päivä tulee, niin keitetään kaali, ja pannaan waatteet säkkiin, ja kuin ilta tulee, niin warustaiwat wieraat matkalle. Kuin saawat iltasen syöneeksi, niin nousee puhemies istualtaan ylös ja sanoo: "Kuin me olemme tähän tulleet ja tässä wuorokauden olleet, niin me nyt tahdomme mennä matkaan ja ottaa kanssamme yhden nuorukaisen, ja tahtoissimme sille osaa". Isäntä kysyy: "kuinka paljon?" Puhemies sanoo: "wanhan tawan jälkeen: Vehmä ja lammas, turkki ja wiitta (kauhtana), kaattu ja waiyya, kuokka ja kasjara (wesoin), sirppi ja wiikate". Isäntä sanoo kaikki antawansa kuin anowat. — Nyt ottaa kaaso morsianta kädestä kiini ja viepi hänen lähimmäiseen tupaan eli muuhun suojaan, jossa pannaan huntu*)

*) Dminaisella tavalla kääritytty pääliina, joka samaa tarkoittaa kuin Sawossa nuorikon myssy eli laffi.

morsiammelle päähän. Sill' aikaa warus-
taa sulhanen ja puhemiehet hewosensa ja
kantawat waatteet rekeen. Kuin morsiam-
melle pannaan huntua päähän, niin se
itkee kun päättä leikaten. Nimmät vielä
laulelewat runoja ja moittiwat wälis-
tä sulhasta wälistä morsianta seuraawai-
sella tavalla:

Ensimmäinen ämmä:

(Soukutellen morsianta itkemään.)

Itke neito naitaessa
 Baru päättä pantaessa!
 Nyt on sulla itku-ilta,
 Kuin muill' on ilonen ilta.
 Sulle huntu huimatahan
 Itä-lakki laitetahan;
 Huntu sulle huolen tuopi
 Palmikko pahoa mieltä.
 Kuin sä huiskit hunnutoinna
 Niin sä huiskit huoletoinna;
 Waan kuin huiskat hunnun kanssa,
 Niin sä huiskat huolen kanssa.
 Kuin sä paiskoit palmikoitta,
 Paiskit pahota sanoita;
 Waan kuin paiskat palmikoissa,
 Paiskat pahoisssa sanoissa.
 Kuin sä liikuit liifasita,

Liikuit liiota sanoita;
 Waan kuin liikut liikasissa,
 Liikut liioissa puheissa.

(Moittien sulhoa.)

Miestä nyt sull' annetahan
 Lörkiäistä loikatahan;
 Miehen mitta, miehen warji,
 Waan ei ole miehen mieltä,
 Miel' on wiety, mies jätetty,
 Hiukset heitett' heilumahan.
 Suostuttos sä sulhohesi
 Eli sulhon waatteheijii?
 Sulholl' on suden ifenet,
 Karhun juonet kainalossa;
 Jo on ohjat ostettuna
 Terwas-kanto katsottuna,
 Johon neito köytetähän.
 Saat sä halkoa harteilles
 Kirwes-wartta kynnärpäähän.
 Kuin sä ennen paljon lauloit,
 Niin nyt joudut juomarille,
 Joudut juomarin rekehen.
 Saat sä hurjan hurstillest,
 Wiina-rallin wierehesti,
 Joka käypipä kapakat,
 Joka pullon pyllistääpi
 Joka lekkerin leroipi.

Osañ sinun emoñ,
 Osais emo kultasesi,
 Osañ omenan tehdä,
 Taiden taimen kasvatella;
 Waan osann' ei istutella
 Panna paikoille hywille.
 Ei sinuu emoñ myönyt
 Eikä kaupannut isäñ,
 Itse kauppasit katala
 Itses hullu hukkajaisit.
 Ijäsēs on itku-määrät
 Kuu-päiwäs fujerrus-määrät:
 Ei niin iltaa jott' et itke
 Ei niin kuu jott'et fujerra;
 Illat itket ikkunoilla,
 Namut aitan rappusilla,
 Puoli-päiwät porstuwēēsä,
 Keski-illat kellarisä,
 Wiikkaudet weräjän suusä,
 Kuukaudet fujan peräsä:
 „Tuolla mun näkyy kotini
 Fujan katto kuumottaapi,
 Ijän ikkunat näkyywät
 Emon saunat lämpiääwät.”

Toinen ämmä:

(Moittien morsianta.)

Otetaan nyt ohko meiltä
 Wiedähän wiraton piika,

Saunan lattian lamoja,
 Saunan penkin pi..refsiä;
 Siltä painui, palkit notkuit
 Wuoliaiset woiwotteliit.

Ensimmäinen ämmä:

(Puolustaen morsianta.)

En minä emoja kiitä
 Sen vähemmänpä isoja;
 Lasna laiskaksi opetti
 Pienen penkin istujaksi.
 Sitten tunki turnukselle
 Pani paikka-kuffarolle.

(Kääntäen itseänsä morsianta kohden kiittää ämmä häntä:)

Ei ne kaswa kaikki lapset
 Niinkuin sä katala kaswoit,
 Kaswoit kun putki puuta wästen
 Sara=heinä wuorta wästen.
 Niin sinua miehet mieliit,
 Nuoret miehet naimattomat,
 Niinkuin kuuta nousewaista
 Nurinkoo ylenewäistä.
 Niin sun postesi punotti
 Kuin punanen puola=marja,
 Niin sun kaswosi kajahti
 Kuin kaunis kajarin waski;
 Niin sinun peräsi pyöri,
 Kuin kerä pihalla wieri.

Kuin sä liikkuit, linnat liikkuit,
 Kuin sä järkyit, maat järäjit;
 Linnat liikkuit liitoksesta
 Jäsenisti maat järäjit.

(Belotellen morsianta.)

Neitonen sisarueni,
 Neitonen emosen lapsi!
 Kuin menet illalla talohon
 Menet kuin tuli-kipuna,
 Menet kummaksi kylähän,
 Dudoksi omille maille.
 Äkätään sun paljon syöwän
 Katsotaan wähän tekewän:
 Kuulet sä kun kukkan laulaa,
 Waan et woi ylösi nousta;
 Pettää pehmyt pää-alanen,
 Nuori sulhosi nufuttaa,
 Käsi-warsti waiwuttelee.

Kuin olit isäs kotona
 Olit kuin orit-hewonen,
 Tahi tamma-sälkökäinen,
 Käit kun pääsi päätä puskein
 Hevo häntää rawuten.
 Isäs kutsui kukkaiseksi,
 Emois päiwän nousennoksi,
 Sisko silmän sirkkaiseksi,
 Weikko wiwen kalaksi.
 — Kuin menet toiseen talohon,

Toisin toisessa talossa,
 Toisin owet ulwaseewat
 Toisin naukuwat sarannat:
 Appi haukkuu ahkioksi,
 Anoppi westi=ha'oksi,
 Kyty kynnys=portahaksi,
 Nato naisten ryntärikki.

Toinen ämmä:

(Wastaten moršiammen puolesta.)

Pian mä pahoista pääsen:
 Apin taudilla tapatan,
 Anopin fusilla syötän,
 Kydyn laitan kyntämähän,
 Nadon laitan naapurihin.

Kolmas ämmä:

(Neuvoen moršianta.)

Neitonen, siisarueni,
 Neitonen, emosen lapsi!
 Nouse aamulla warahin,
 Nouse kuuta katsomahan
 Nurinkoo ihailemahan.
 Nyt on nuoren nousu=aika
 Wanhalla lepoon on aika;
 Pitäis olla pestyt silmät,
 Pestyt silmät, kuulot korwat
 Pääpä tarkka, miel tania,

Seisotella seinän wieresf',
 Kuunella kujan perässä:
 Ammuuko anopin lehmä,
 Madon lehmä naukaseeko.
 Sano sitten sulholleji:
 „Sulhofainen kaunokainen,
 Tietä mull' teräkjest' kengät
 Naulat waskesta walata,
 Joilla seison seinän wieresf'
 Kuuntelen kujan perässä,
 Ammuuko anopin lehmä,
 Madon lehmä naukaseeko”.
 Nouse aamulla warahin
 Mene riskist' riihen luokse,
 Hersuttele läävän luokse;
 Lehmille ol'et ojenna,
 Katso lammas karjinnassa
 Luo silmäs sikojen päälle.
 Tule kolmella tupahan,
 Lehti-luuta kainalossja,
 Lumi-wakkanan kädessä
 Tuli-tikki hampahissa.
 Besse pöytä, pyyhi penkki,
 Lakase wiel lattiakin,
 Lapsia älä lakase!
 Nosta lapset laawitsjalle,
 Bienet penkille ylemmä;
 Besse silmät pää silitä
 Anna leipeä kätchen
 Woida woita leiwän päälle.

Kuin nyt puhemies tulee morsianta otta-
maan, niin laulaa Ensimmäinen ämmä,
sulhoa moittien, seuraawalla tavalla:

Mistä tunsit tyhmä tulla
Dro-kärsä tien osast,
Tähän korkeaan kotihin
Kannittuhun kartanohon?
Toista tänne toiwottihin,
Rahallista riistallista,
Ei sinua tilka-tuppi,
Tilka-tuppi, talka-tasku.
Niinkös luulet luppakorwa
Tämän piian pettäwäsi,
Kupisella huulellasi
Kaarnasella kielessäsi?
Elkää meidän neitohista
Wiekäpähän wehka-soille
Panka parkki-huumarelle.
Ei, ennen kotonakahan
Eipä wiety wehka-soille
Pantu parkki-huumareille:
Liedell' oil lihanen kaali
Pöydäll' oil rukiinen leipä;
Weji meille wehnät jauhoi
Koski kuohutti rukiita.
Kuin wiedään sulhon kotihin,
Liedell' on lihaton kaali,
Pöydäll' on pömötti-leipä;

Ei o' aittahan astaa,
Eikä tietä kellarihin. . . .

Kolmas ämmä estäyttää toista,
laulaen:

Sulho wilju, weljueni!
Elä liivi linnustasi,
Sinun lintu-kullastasi.
Neuvo vuosi suu-sanalla
Toinen vuosi' filmän isulla,
Jalan polunalla kolmas,
Nelis-nurkkasessa neuvo.
Jos opi ei vielä siitä,
Ota witsa wiitan alta,
Makka-piiska naulan päältä;
Elä filmille siwalla
Eikä korwille kohenna,
Tulee kulppa kulman päälle
Arpi naamalle laseikse;
Kysywät akat kylässä:
„Oletkos sodassa käynyt,
Eli konnan tappelusja?”

Kuin on jo huntu pantu päähän, ja runot laulettu, niin puhemies kysyy siltä, joka hunnun päähän panee: „paljon waiwais maksaa?” Jos hän sanoo kuinka paljon maksawan, niin puhemies sen maksaa. Sitten otta puhemies soweljaan

wärssyn ja alkaa laulaa; morsian alkaa sen enempi itkeä. Kuin nyt on wärssy loppu-puolella, niin ottaa puhemies morsianta kädestä kiini; morsian kuin nousee istualtaan, niin hän potkasee kamauttaa istuintansa että se kaatuu. Jos silloin ketä yhtyy siinä olemaan liikeellä, niin kyllä kinttu-luut kalajawat. Puhemies wiepi morsiammen tupaan ja asettaa entiselle siällensä sulhasen wiereen. Siinä he ottawat lähtö-ryhpyt, ja alottawat lähtö-wärssyn ja lähtewät ulos tuwasta. Kuin he tulewat hewosensa luokse, niin sulhanen nostaa morsiammen rekeen ja alkawat ajaa; samassa rupeawat pojat hakemaan eli huutamaan, ja hakewat niin kauwan kuin näkyy. Kuin he pelon taakse pääsewät, niin he antawat hewosensa seistä ja odottawat vielä lisäksi. Mutta tiedätkös lukiani ketä he odottawat? He odottawat kaaso ja kolmea nuode-miestä, jotka owat morsiammen lähimmäisiä omaisia ja lähtewät morsiammen kotoa jälestä päin. Sitten kuin yhteen pääsewät, niin alkawat he matkustaa. Kuin he jo owat sulhasen pihalla, jossa heitä ilolla otetaan vastaan, rii-

Jutuaan hewōset, ja kuin morsiammen aika tulee kändä reestä pois, ei hän pane paljaan maan päälle jalkaansa, waan panee waatetta jalkoinja ala. Kuin he sitte menewät porstuaan, niin aletaan tuwasja laulaa, ja kaikki tapahtuu samalle tawalla kuin morsiammenkin kotona. Kuin wieraat lasketaan tuwasja istumaan, niin talon nais tulee pienen pojanssa morsiammen luokse ja panee pojan morsiammen syliin; kaaso antaa nyt morsiammelle paidan, wyön ja lapaset, jotka morsian panee pojan päälle. Sitten wiedään poika pois, ja tuodaan ruoka; muut kaikki syöwät, waan morsian ei maistakaan. Hän wiedään siis toiseen suojaan syömään, ja kuin morsian saa syöneeksi, niin tuodaan jälleen sulhasen wiereen. Sitten alkaa nuode-mies laulaa, ja ottaa morsianta kädestä kiini, ja wiepi huoneesen makaamaan. Juohtomies *) taas samalla tawalla wiepi sulhasen, ja laiteetaan he wieretysten makaamaan; ja juohtomies alkaa laulaa. Laulun lopetettua

*) Eräs sulhasen lähimmäisiä omaisia; juohtomiehellä on häisjä melkeen sama ammatti kuin puheimiehellä kofissa.

ottaa joku pojista housut ja lyöpi hötkittää nutta pariskuntaa sanoen: "Piikojia poikia, puoleksi kumpiakin!"

Aamulla kuin ylös heräävät, niin nuodemies menee huoneesen ja tuopi uuden pariskunnan laulun kanssa tupaan. Sitten keitetään kaali, joka kutsutaan kuokka-kaaliksi; ja illalla kuin keräytyi paljon rahwasta kokoon, niin heillenkin annetaan atriaksi tätä kaalia. Atrian syötyä, käydään sitten kantamaan kertaa, joka tapahtuu tällä tavalla:

Morsiammella on lautanen kädessä, jonka sisäissä on wiina-pullo, jolla wiepi wiinan maistajille wiinaa, jotka taas pulлон tyhjennettyä, panevat rahan lautarelle. Jotka taas eivät wiinaa tahdo, niille wiedään olutta, ja he antawat rahan. Tällä tavalla keräävät sulhaset noin 15, 20 ja 25:kin rupl. hop. Kuin toinen päivä tulee, niin lämmitetään sauna, ja hää-rahwas menee kylpemään, jolloin taas maksetaan noin 2 eli 3 kop. hop. Tällä tavalla pidetään häitä noin 4 vuorokautta.

Viimein, kuin häärahwas käypi syömään lähtö-ruokaa, niin nousee nuode-

mies istualtaan sanoen: „Me olemme tässä neljä vuorokautta olleet, nyt tahdomme mennä matkaan ja heitämme tähän yhden nuorukaisen; siis pyydämme, jos armas isäntä antaisi sen yhdestä ja samasta owesta muiden kanssa käydä ulos ja sisälle, ja yhdestä asteoista muiden kanssa syödä ja juoda?” Isäntä lupaa sen nöyrimmästi. Ja kuin he näin puhelevat, niin morsian itkee samoin kuin fotoanjan lähteisissä.

Raikki olen kertonut totuutta seuraten. Runot, joita siinä lauletaan, olen myös ilmiantanut. Eufia arvaa, että ne laulut, joita en ole tähän kirjoittanut, ovat jumallisia lauluja. — Tällä tavalla meidän pojat ottavat morsianta, enkä tätä selittäisjani ole yhtään walehtellut; mitä puhunut mä olen, se on aiwan totta. Jos kuka tätä vastaan jotakuta sanoisi, niin totuudella minä jaksan oman puoleni pitää.

Rautjärweläinen.
